

Anders Vistisens tale på DFs årsmøde i Viborg 30. september 2023

Kære årsmødedelegerede

I har lige guset de løfter og garantier, som den daværende statsminister Jens Otto Krag gav danskerne dagen før, de skulle stemme om, de ville tilslutte sig EF i 1972. Som I kan høre mente han, at modstanderne af at tilslutte sig EF havde ført en kampagne bygget på løgne.

Men sandheden er, at det var Jens Otto Krag der løj.

Alle hans garantier om, at vi ville fastholde vores selvbestemmelse på rets-, udlændinge-, forsvars-, udenrigs-, arbejdsmarkeds- og socialpolitikken, har jo vist sig at være forkerte. Det er i dag alle områder, hvor EU har betydelig magt. Og hvor danske politikere, myndigheder og domstole klapper hælene sammen og siger javel til diktaterne fra EU.

Danskerne lod sig altså lokke og besnakke ind i det overnationale EU-fællesskab, der bid for bid har ædt indholdet ud af vores danske demokrati, så der i dag kun står en tom skal tilbage. Men løftet, da vi tilsluttede os i 1972, var, at samarbejdet kun omhandlede noget med samhandel og flæskepriser.

Men allerede i 1972 vidste de danske ja-politikere udmærket godt, at EU-medlemskabet er et eksprestog med retning mod Europas Forenede Stater, hvor det er umuligt at stå af på nogen perron på vej mod slutdestinationen.

Men de vidste også godt, at hvis de fortalte sandheden om EU's magt – sandheden om drømmen, hvis erklærede endemål er udslettelsen af Europas nationalstater. Ja, så ville danskerne have sagt pænt nej tak.

Derfor er og har danskernes medlemskab af EU altid været et modvilligt tvangsægteskab - arrangeret af en elite af politikere, embedsmænd og eksperter, der har set store muligheder i at sammenkæde deres egne økonomiske og karrieremæssige interesser med den europæiske utopi.

Derfor har man med al magt bekæmpet danskernes ret til folkeafstemninger om EU, fordi man altid frygter danskernes dom, når det går op for dem, hvor meget virkelighedens EU-system er forskelligt fra det indtryk, de var blevet givet af deres politikere.

Derfor har man også, når man ikke kunne undgå folkeafstemninger og fik et nej fra danskerne, gjort alt hvad man har kunnet for at omgøre og undslå sig konsekvenserne af danskernes nej.

Desværre er den tilgang til at propagandere, lyve eller fortie sandheden om EU samarbejdet ligeså udbredt i dag, som den var i 1972. Og hvis noget her i salen – måske særligt på presserækkerne bagerst – tror, jeg overdriver i min beskrivelse af ja-partierne. Så lad os endelig sammen tage en opridsning af de seneste års begivenheder i europapolitikken.

Vil du hjælpe en pædofil – stem nej

Den 3. december 2015 havde de danske ja-politikere besluttet, at danskerne skulle sendes til afstemning om retsforbeholdet. Man havde opfundet en bekvem anledning i form af en påstand om, at Danmark stod over for at blive smidt ud af Europols politisamarbejde, hvis ikke danskerne rettede ind og afskaffede forbeholdet. Og det skortede ikke på bombastiske advarsler.

”Det er usandsynligt, at Danmark får en parallelaftale med EU-Kommissionen om EU's politisamarbejde, Europol.”, påstod Danmarks EU-kommissær, Margrethe Vestager.

”Vi kan bare få parallelaftaler, siger de hele tiden. Men de glemmer at fortælle, at 'gu' kan vi da ej”, sagde min kollega i Europa-Parlamentet Margrete Auken fra SF.

”Jeg synes, det ville være skrækkeligt, hvis vi røg ud af Europol - det er simpelthen for alvorligt. Og en parallelaftale tager 4-6 år, 4-6 år!”, mente Søren Pape Poulsen fra De Konservative.

Og hans partikollega i Europa-Parlamentet Bendt Bendtsen gik så langt, at han udtalte, at *”man har sympati for pædofile, rumænske tyvebander, narkokriminelle, som krydser grænserne, eller folk fra Nigeria, som begår cyberkriminalitet.”*, hvis man formastede sig til at ville stemme nej.

Men hvad var sandheden? Vi stemte nej og fik en parallelaftale på plads på under et år, uden Danmark en eneste dag, en eneste time eller sågar et eneste sekund mistede adgang til Europols databaser.

Men hvor jeg tydeligt husker, at medierne dagligt i valgkampen bragte såkaldte ”EU-eksperter” angreb på Dansk Folkepartis påstand om, at en sådan parallelaftale bestemt var mulig – så var de selvsamme journalister tavse og bovlamme, da det kom til at gå de mange løgne og fortielser fra ja-politikere og eksperter igennem, da parallelaftalen kom i hus.

Den dag i dag bruger medierne de selv samme EU-eksperter: Tænk tanken Europa, Marlene Wind og deres ligesindede, når de skal udlægge EU-stoffet for danskerne. Ekspertkilder, der havde udtalt sig skråsikkert, uden faktisk basis i hverken forskning eller empiri og helt forkert om EU-stoffet i danske medier.

Men den løgnagtige præmis om at Danmark vil stå uden for Europol og hjælpe den værste form for organiserede kriminelle, hvis vi ikke gav efter og afskaffede forsvarsforbeholdet, er langt fra den eneste løgn, der står som skamstøtte over retsforbeholdsafstemningen.

Daværende statsminister Lars Løkke Rasmussen gik nemlig endnu videre i sine løfter til danskerne. Han samlede ja-partierne og afgav et højtideligt løfte om, at Danmark ikke ville komme med i EU's flygtninge- og asylpolitik indtil ”solen brænder ud”. Medmindre det skete på baggrund af en folkeafstemning.

I dag er Lars Løkke Rasmussen som bekendt formand for Moderaterne og udenrigsminister. Hans to spidskandidater til Europa-Parlamentsvalget sønnen Bergur og EU-fanatiker Stine Bosse, har netop i et fælles indlæg krævet, at Danmark tilslutter sig EU's asylpolitik.

Lars Løkke og Moderaterne har åbenbart allerede glemt alt om den lovede folkeafstemning, hvis vi skal deltage i fælles asyl- og udlændingepolitik. Altså må vi konstatere, at solen for Lars Løkkes vedkommende er udbrændt nu – under 8 år efter han gav sit forkromede og bombastiske løfte.

We want our money back – or do we?

Men er vores nuværende socialdemokratiske statsminister Mette Frederiksen så bedre til at holde sin løfter om EU? Nej, det er der ikke noget, som tyder på.

I 2020 skulle EU nemlig forhandle om et nyt 7-årigt budget.

Mette Frederiksen lovede gang på gang, at det nye budget ikke skulle blive en yderligere økonomisk belastning for danskerne. Og hun var i skarpe vendinger ude at kritisere, at EU-Kommissionen og Europa-Parlamentet havde krævet mange flere penge fra rige EU lande som Danmark.

”Jeg bliver helt rystet over tanken om, at man sidder og jonglerer med europæernes skatte kroner på den måde, helt ublu”, udtalte hun og fortsatte ”Det er jo fuldstændig gak.”

Endelig sluttede hun af med at love danskerne, at:

“De penge ... skal gå til vores velfærdssamfund og ikke til et endnu større EU-budget.”

Og da Sydeuropa satte trumf på og krævede, at vi skulle optage fælles EU-lån, som danskerne skulle hæfte direkte for på samme vis som grækere og polakker lød det.

”Nogle er meget optaget af fælles gældshæftelse. Det vil jeg virkelig ikke anbefale, og det er vi en række lande, der ikke vil.” hvorefter hun sagde: *”Der er ingen tvivl om, at der skal genereres midler til de lande, der har størst behov. Men det skal ikke ske via fælles gældsstiftelse”*

Det var jo gode og rigtige ord fra Danmarks statsminister. Særligt fordi landene på disse områder har vetoret. Det eneste, Mette Frederiksen derfor skulle gøre for at indfri sine løfter til os danskere, var at stå fast overfor kollegaerne i EU!

Men hvordan tror I, at det gik?

Mette Frederiksen gik fra forhandlingerne med en ekstra regning til danskerne på 4,5 mia. kr. om året!

En stigning på mere end 25 % i forhold til det niveau som Danmark indtil da havde betalt.

Med et pennestrøg accepterede Mette Frederiksen altså, at Danmark skulle sende tvangsopkrævede danske skatte kroner til det bureaukratiske monster i Bryssel – på trods af det eneste, hun havde behøvet at gøre for at undgå det, var at stå fast – som Margaret Thatcher gjorde det i 80-erne - og sige ”We want our money back!”

Men hvordan så med den fælles EU-gæld spørger du måske – ja også her gav Mette Frederiksen villigt efter som den flinke skolepige over for de store drenge i skolegården.

På danskernes vegne har Mette Frederiksen - uden at vi er blevet spurgt endsige haft muligheden for at sige fra - accepteret, at vi skal hæfte for en gæld på foreløbigt 2.875 mia. kr.

Penge der ødselt bruges til at holde røven over vandskorpen i økonomier som Grækenland, Italien, Polen og Malta. Et beløb der vel og mærke svarer til den samlede danske samfundsøkonomi – altså bruttonationalproduktet – et helt år.

Fælles forsvar – fra overflødighed til afpresning

Efter den omgang skulle man vel tro, at Mette Frederiksen og Socialdemokraterne var mere forsigtige med at udstede gyldne løfter til de

EU-skeptiske danskere? Men nej, de EU-kritiske toner fortsatte ufortrødent fra socialdemokraterne.

Så sent som den 21. oktober 2021 udtalte Mette Fredriksen bombastisk: *“Jeg har ikke en eneste gang i min tid som statsminister oplevet forbeholdene som en begrænsning. Hvis man gør Danmarks placering i Europa til et spørgsmål om forbeholdene, så tager man simpelthen fejl.”*

Hendes udenrigsminister Jeppe Kofod fulgte trop og sagde: *“Der er ikke noget i forsvarsforbeholdet, som gør, at vi ikke kan føre den udenrigs-, forsvars- og sikkerhedspolitik, som vi gerne vil [...] Tværtimod”*

Og daværende forsvarsminister Trine Bramsen satte trumf på: *“Jeg bare sige, at vi set på mange områder i EU, at vi er tiltrådt noget – og lige pludselig har vi ikke stået selv, og været herre over de beslutninger, som træffes i Danmark. Og det er jo en reel bekymring.”* og sagde senere *“Der er jo også krav om, at hvis man er med helt inde i kernen af det europæiske forsvarssamarbejde, så skal man jo stille med soldater til også de europæiske missioner.”*

På trods af de bombastiske udmeldinger fra regeringen udskrev man alligevel en folkeafstemning om forsvarsforbeholdet lige så hurtigt, som Ruslands angrebskrig mod Ukraine gjorde det belejligt i vælgerhavet.

En folkeafstemning, hvor løftet til danskerne igen og igen lød, at man ikke afgav egentlig magt – såkaldt suverænitet – på forsvars- og udenrigsområdet, for landene – herunder Danmark - har jo ifølge traktaterne vetoret på disse områder.

Det lød fx fra udenrigsminister Kofod *“Nej-siden dyrker nogle myter om, at der skulle være et forslag om en EU-hær, og at landene skulle afskaffe vetoretten på forsvarsområdet, men det ligger overhovedet ikke på bordet”*

Venstres formand, Jakob Ellemann, stemte i: *“vores selvbestemmelse er intakt, hvis vi går med i forsvarssamarbejdet i EU. Faktisk stiger vores*

indflydelse, da vi rent faktisk vil kunne blokere for militære operationer, da alle lande i EU's forsvarssamarbejde har vetoret."

Og statsminister Mette Frederiksen gik så langt, at hun ligefrem kaldte vetoretten på forsvars- og udenrigsområdet for *"hjerteblod!"*

Men knap nok havde danskerne hoppet med på vognen og afskaffet forsvarsforbeholdet før tonen lige pludselig fik en anden lyd.

Nu kom kravene om en egentlig europæisk hær og flertalsafgørelser på forsvars- og udenrigspolitikken pludselig fra alle sider.

Frankrigs præsident Macron har allerede udtrykt sig meget klart:

"Vi vil ikke kunne beskytte europæerne, medmindre vi har en ægte europæisk hær" også Tysklands tidligere Kansler Angela Merkel havde udstukket kursen: *"De seneste års udvikling viser, at vi skal arbejde på ambitionen om en dag at have en ægte europæisk hær"*

Macron har også sammen med den nye tyske kansler Scholz lagt landenes vetoret i graven. I en fælleserklæring fra i år udtaler de: *"På den korte bane er vi nødt til at udvide brugen af afgørelser med kvalificeret flertal i Rådet med henblik på at undgå det dødvande, der er blevet observeret på områder som den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og beskatning"*

Ligesom formanden for EU-Kommissionen Ursula Von der Leyen, har udtrykt sig krystalklart: *"Der er områder, hvor beslutninger i enstemmighed ikke længere giver mening."*

Men også de danske medlemmer af Europa-Parlamentet har ladet maskerne falde efter folkeafstemningen. I en betænkning, som Europa-Parlamentet har vedtaget om fremtidens forsvarssamarbejde fra april måned i år stemte såvel Socialdemokraterne, Venstre, Moderaterne, Radikale, SF og Konservative for – og det var artige sager, man kunne læse der.

De kræver en stående fast EU-hær på 5000 mand med fast kommandostruktur og stort hovedkvarter i Bryssel. Men ikke nok med det,

man kræver, at medlemsstaterne afstår fra at bruge vetoet på forsvars- og udenrigsområdet indtil den helt kan afskaffes.

Ja, Venstres gruppeformand i Europa-Parlamentet Morten Løkkegaard går faktisk endnu videre og kræver både, at Danmark skal bidrage med mange flere milliarder til EU-budgettet og indrømmer, at flere beslutninger i EU skal træffes som flertalsafgørelser.

Og selv i Mette Frederiksens nuværende regering, hvor udenrigsministeren som bekendt hedder Lars Løkke Rasmussen, nyder kravet om flertalsafgørelser på udenrigsområdet støtte:

”Hvis vi pludselig er langt mere end 30 lande, kan vi så stadigvæk træffe alle beslutninger med enstemmighed? Eller er der nogle steder, hvor man bliver nødt til at bruge flertalsafgørelser, hvis det skal fungere og være effektivt? Det er den type svære diskussioner, vi bliver nødt til at tage hul på.” Senere uddybede han: *”Det giver god mening at diskutere, om man på en pragmatisk måde kunne begynde at bruge flertalsafgørelser.”*

Altså alle de gyldne løfter og falske garantier fra Mette Frederiksen, Lars Løkke Rasmussen og Jacob Ellemann om EU, der blev afgivet for under et år siden, er allerede undsagt af alle de centrale spillere i Bryssel. Deres egne medlemmer af Europa-Parlamentet – ja sågar af udenrigsministeren i deres egen regering!

Kære ja-partier, kære socialdemokrater, venstrefolk, konservative, folkesocialister, moderater og radikale. Det var ikke nej-partierne, som løj, men derimod jer.

I løj i 70-erne, i løj i går, i lyver i dag og danskerne må desværre nok også forvente, at I vil lyve i morgen, når det kommer til EU-spørgsmålet.

Flygtningekrisen er tilbage...

Kan I huske da der gik flygtninge på vejene i 2015? Det kommer til at ske igen.

Jeg er lige kommet hjem fra den italienske ø Lampedusa. Det er helt vildt, hvad der sker dernede. Sidste uge alene kom over 8000 ulovlige migranter til den lille ø, der kun er knapt halvt så stor som Fanø og har 6000 indbyggere.

Desværre fortier den danske presse fuldstændig migrantkrisens omfang og indvirkning på Europa.

De lokale myndigheder kunne fortælle, at der var klare efterretninger om, at Tunesien sendte migranterne afsted for at afpresse EU for flere penge. Underforstået, at hvis de skulle holde migranterne tilbage – så skal der betales ved kasse ét.

Afrikanske ledere er jo ikke dumme. De så hvordan Tyrkiets despot Erdogan effektivt afpressede EU under den seneste migrationskrise – nu vil de have deres bid af kagen.

Vi besøgte det såkaldte hotspot – flygtningelejren - på øen. Her var fyldt med opladerstik til iPhones, mønttelefoner og wifi, og det var opgivet på alverdens sprog, hvordan velfærds-migranterne skulle logge på. Det hele var sat op, så migranterne hurtigt kunne bespises, registreres og så sendes hurtigt videre.

Og hurtigt videre skal de – de sendes nemlig med fly, både og færger til det europæiske fastland, for der er ikke plads på den lille ø – og italienerne og migranterne er reelt kun helt enige om ting: at det er bedre, når migranterne ikke er i Italien. Derfor hjælpes de galant videre til de velfærds-mekka'er, som de i dyre domme betalte menneskesmuglerne for at komme til – Tyskland, Sverige, Holland, Storbritannien, Belgien og ja Danmark.

Jeg så, at flygtningekrisen er tilbage for fulde gardiner. Vi får det bare ikke at vide i de danske medier. Sidste år kom der cirka 322.000 illegale migranter til Europa over Middelhavet og næsten én million søgte asyl.

Vi taler altså om et rekordhøjt antal, som kun er overgået af katastrofeårene 2015 og 2016 i europæisk asylhistorie.

Afrikanerne og Mellemøstens muslimer vil til Europa som aldrig før. En undersøgelse viser, at over 50% af Afrikas ungdom i aldersgruppen 18-24 år et ønske om at emigrere. Prognoserne viser i øvrigt, at Afrikas i forvejen unge befolkning vil stige med mere end en milliard mennesker inden 2050.

I denne uge kom det frem, at i de første 8 måneder af i år, er der kommet 204.000 asylansøgere til Tyskland alene. Det ville svare til, at var kommet 14.000 til Danmark på 8 måneder.

Tal så store, at de er svære at forstå. Og så voldsomme, at de vil medføre en egentlig befolkningsudskiftning i Europa, hvis det ikke stoppes og stoppes nu.

EU løsningen....

Men heldigvis har vi EU til at redde os - for EU har – ligesom Egon Olsen - en plan.

EU er i gang med at vedtage en såkaldt migrationspagt, en lovpakke på fem områder.

En plan der består af at gøre os endnu mere afhængige af udemokratiske despoter i Tyrkiet og Nordafrika, så vi igen og igen kan afpresses økonomisk og politisk, hvor gang de skruer op for migrantstrømmen.

En plan, der vil tvangsfordele de flygtninge, der kommer, mellem medlemslandene. Med andre ord: EU vil samle migranterne op i busser i Spanien, Grækenland og Italien – og køre dem til Holland, Tyskland eller Danmark, hvor vi tvinges til at rulle velkomstmatten ud og at tage imod.

En plan, hvor lande, der nægter at lade sig ødelægge yderligere økonomisk, kulturelt og sikkerhedsmæssigt, skal betale dummebøder på op imod 150.000 kr. pr velfærdsmigrant, de ikke modtager.

En plan der vil give velfærdsmigranter, der påstår at være mindreårige eller tilhøre en seksuel minoritet nærmest uhindret adgang til at opnå permanent ophold i EU.

En plan, der vil åbne sluserne og inviterer gæstearbejdere fra Asien og Afrika til Europa, også inden for lavtlønssfag – hvor de får samme ret til vores velfærdsydelser og sociale sikring, som EU-borgere har.

Kort sagt har EU fremlagt en plan, der intet løser, men tværtimod accelererer befolkningsudskiftningen i Europa og sender os med ekspresfart mod vores kulturelle og økonomiske undergang.

Men Danmark går vel fri?

Men heldigvis har vi jo i Danmark vores retsforbehold, det valgte danskerne jo at beholde i 2015, så det kommer vel ikke til at ramme os, tænker du måske?

Vi blev jo lovet af Mette Frederiksen, Lars Løkke Rasmussen og Jakob Ellemann i 2015, at skulle Danmark med i EU's flygtningepolitik, så vil vi først blive spurgt ved en folkeafstemning.

Det viser sig imidlertid ikke at holde stik. For de regler, som EU i øjeblikket arbejder på at indføre om tvangsfordeling af migranter og dummebøder til landene, sker indenfor et område, hvor ja-politikerene allerede har fedtet Danmark ind i EU's regler - på trods af vores forbehold.

Regelsættet hedder Dublin-forordningen, og det har det danske Folketing uden at spørge danskerne allerede tilsluttet sig, så når regelsættet opdateres med disse nye vanvittige asylforslag, vil Danmark altså aktivt skulle melde sig ud for ikke at være bundet af de nye regler.

Derfor har vi naturligvis også spurgt regeringen om den vil garantere, at Danmark melder sig ud af Dublin-reglerne, hvis de kommer til at diktere hvor mange velfærdsmigranter, vi tvinges til at tage imod.

Det har regeringen indtil nu ikke villet give noget svar på. Der er derfor al mulig grund til at tro, at ja-politikerne endnu engang er ved at underløbe den danske befolkning og lyve sig til at overlade endnu et væsentligt beslutningsområde til EU.

Men på trods af ja-partiernes mange løgne og fortielser på EU-området i årtier, så synes jeg, at vi her fra Viborg skal række hånden ud og hjælpe dem med at holde bare ét af deres mange løfter til danskerne.

Vi ved, at der om lidt skal gang i forhandlingerne om en ny europapolitisk aftale. Det er i disse aftaler, hvor ja-partierne sætter sig sammen i et baglokale uden for offentlighedens søgelys og konspirerer omkring, hvordan de bedst får lokket, truet og bestukket danskerne til at give EU mere magt.

Men lad os da for en gangs skyld gøre det anderledes. Lad os gøre det åbent – lad os gøre det transparent. Jeg vil i dag opfordre alle Folketingets partier til – sammen med Dansk Folkeparti – at give en asyl-garanti. En garanti, hvor vi alle skriver under på det løfte, som ja-partierne allerede har givet danskerne, om, at enhver tilslutning til EU's regler på udlændinge- og asylområdet, kun kan ske efter en folkeafstemning, hvor danskerne er blevet spurgt.

Så kære Mette Fredriksen, Lars Løkke Rasmussen og Jakob Ellemann. Lad mig hjælpe jer med at overholde jeres eget højtidelige løfte til danskerne.

Lad os sammen garantere danskerne, at EU ingen magt får på udlændingeområdet i Danmark!

Hvad er der at betænke sig på, det er jo jeres eget løfte, vi vil indfri sammen med jer – lad os nu gøre det sammen!

Selvbestemmelse er altafgørende.

Det er nemlig helt afgørende for Danmarks mulighed for at forsvare os over for den muslimske invasion, at udlændingepolitikken bestemmes i København frem for Bryssel.

Allerede i dag kan vi se, at vores regler i Danmark gør, at langt færre velfærds migranter vælger at komme hertil end til vores nabolande.

Men vi kan og skal naturligvis gøre langt mere for at bekæmpe den igangværende befolkningsudskiftning end blot status quo.

Derfor fremlagde Dansk Folkeparti også på sommergruppemødet vores politik for et fuldstændigt asylstop i Danmark.

En løsning, der er lige så effektiv, som den er simpel. Danmark skal fremover indføre permanent grænsekontrol og ikke en eneste asylansøger, flygtning eller ulovlig migrant vil fremover få ophold i Danmark.

Derimod opretter vi flygtningelejre i et tredjeland, hvor asylansøgere skal opholde sig. Både mens de får behandlet deres sag og hvis de opnår flygtningestatus. I øvrigt skal folk med flygtningestatus i Danmark og folk på såkaldt tålt ophold - udviste kriminelle, mordere, voldtægtsmænd og terrorister, som lige nu bor på udrejsecentre i Danmark - også derned.

Det er en rigtig løsning – det er Dansk Folkepartis løsning.

Vi danskere skal for alt i verden ikke med i EU's Migrationspagt. Det vil ødelægge Danmark.

Og når I ser de andre Europaparlamentarikere tale om migrationspagten i fjernsynet, så vil de tale udenom. Måske vil de sige, at de er imod den. Men jeg tror ikke på dem over en dørtærskel. Når det kommer til EU, så vil de sige hvad som helst for at vinde et valg.

Derfor foreslår Dansk Folkeparti i dag, at alle danske kandidater til Europarlamentet skriver under på asyl-garantien. Hvis man skriver under på den, forpligter man sig til, at man aldrig vil stemme for at tilslutte Danmark til EU's asyl og udlændingepolitik. Så skriver man under på, at man aldrig vil slutte Danmark til EU's migrationspagt.

Jeg sætter som den første min underskrift på det dokument og jeg kan allerede nu love jer, at alle Dansk Folkepartis 18 kandidater til Europa Parlamentsvalget, skriver under sammen med mig.

Vi lover jer og danskerne, at vi aldrig vil stemme for at give EU magt på udlændinge og asylområdet. Vil de andre kandidater mon love det samme?

Jeg har netop lagt garantien op på min facebookprofil. Og jeg har bedt de andre partiers spidskandidater tilslutte sig asylløftet.

Til alle jer her i salen og alle der ser med derhjemme: Gå ind og like og del opslaget. Og tag de andre EU-politikere, som påstår, at de værner om Danmarks ret til at bestemme vores egen asyl og flygtningepolitik – lad os tage dem på ordet og se om de tør stå ved deres løfter til danskerne på EU-området.

Men du skal vide, at selvom du langt fra aldrig kan ikke stole på de andre partier, når det kommer til EU. Så kan du altid stole på Dansk Folkeparti.

Vi er nemlig din vagthund i EU.